

РЕШЕНИЕ

№ 2579

гр. София, 18.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 21.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **13917** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалбата на Народно читалище „Заря – 1905 г.”, [населено място], общ. М., представлявано от Председателя на читалищното настоятелство Г. Д. против заповед № 03-РД/2752 от 18.10.2012 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, с която на основание чл. 20а, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл. 30, ал. 1 във връзка чл. 28, ал. 1, т. 2 и т. 3 във връзка с чл. 17, ал. 1, т. 2 от Наредба № 24/29.07.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 322 „Обновяване и развитие на населените места” по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. е отказано финансиране на подаденото от Народното читалище заявление за подпомагане с идентификационен № 24/322/00758. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния закон. Обосновават се съображения за противоречие между чл. 17, ал.1, т.2 от Наредба № 24/2008 г. и чл. 63, ал.1 от ЗС, както и противоречие между посочения текст на наредбата и чл. 22 от същата. Претендира се отмяна на оспорения административен акт.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА по следните съображения:

Оспорената заповед представлява индивидуален административен акт, който пряко засяга правата и законните интереси на жалбоподателя. Същата е съобщена по реда на чл. 61, ал. 2 от АПК на Народното читалище на 22.10.2012 г. (л. 346). Жалбата е подадена по пощата на 01.11.2012 г., поради което следва да се приеме за спазен преклузивия срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С оспорената в настоящото съдебно производство заповед на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция е отказано финансиране на подаденото от Народно читалище „Заря – 1905 г.” заявление за подпомагане с идентификационен № 24/322/00758 по мярка 322 „Обновяване и развитие на населените места” по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006 г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на Разплащателната агенция, със заповед № РД-09-835/20.12.2007 г. и заповед № РД-09-863/25.11.2008 г. на Министъра на земеделието, Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за Република Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС. По силата на чл. 26, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, Разплащателната агенция извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от Европейския фонд за рибарство. Съобразно правомощията си установени в чл. 11а ЗПЗП, Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика и Общата политика по рибарство.

По силата на чл.15 от Регламент (ЕО) №1698/ 2005г. на Съвета Европейският фонд за развитие на селските райони (ЕФРСР) осъществява заложените в чл.4 цели, чрез Програми за развитие на селските райони на държавите-членки за периода 2007-2013г., които подлежат на одобрение от Европейската Комисия – чл.18, т.4. На това основание Министерски съвет приема Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. Като част от Програмата са предвидените мерки за подпомагане на селските райони, сред който е и мярка 322 „Обновяване и развитие на населените места” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. ПРСР е приета с Решение на Европейската Комисия от 19.02.2008г. и от този момент е правно задължение за Б. като държава-членка.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало със заявление за подпомагане с идентификационен № 24/322/00758, подадено от Народно читалище „Заря – 1905 г.” по мярка 322 „Обновяване и развитие на населените места” по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. (л. 11-49). Наименованието на проекта е „Ремонт на Народно читалище Заря - 1905 г.” Същият има за предмет „ремонт на покрив, подмяна на дограма и топлоизолация на фасадни стени и вътрешен ремонт на сградата на читалището”. Към заявлението е приложено решение № 152/31.05.2012 г. (л. 104), с което Общински съвет М. е учредил безвъзмездно право на строеж за срок от 7 години в полза на читалището по

отношение на двуетажна масивна сграда и едноетажна масивна сграда в УПИ IV, кв. 29 по плана на [населено място], собственост на [община], подробно описна в Акт за общинска собственост № 9/08.08.2011 г. (л. 104). Издадено е разрешение за строеж № 41/13.06.2012 г. от Главния архитект на [община] по отношение на Народно читалище „Заря – 1905 г.”, на което е учредено безвъзмездно право на строеж за ремонт на покрив, подмяна на дограма и топлоизолация на фасадни стени на сградата на читалището (л. 105).

Предвид мярката за подпомагане, по която е подадено заявлението, приложима към административното производство е Наредба № 24/29.07.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Обновяване и развитие на населените места” по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г.

Съгласно нормата на чл. 30, ал. 1 от Наредба № 24/2008 г., Изпълнителният директор на Разплащателната агенция се произнася със заповед за одобрение или отхвърляне на заявлението за подпомагане.

С оглед на това, оспорената в настоящото съдебно производство заповед на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция е издадена от компетентен административен орган в рамките на предоставените му от закона правомощия.

Като административен акт, заповедта на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция следва да отговаря на изискванията за форма и съдържание на индивидуалните административни актове, установени в чл. 59, ал. 2 от АПК.

От фактическа страна оспорената заповед е мотивирана с непредставяне на документ за собственост или учредено право на строеж върху имота, на който ще се изпълнява инвестицията.

Като правно основание за издаване на оспорената заповед са послужили нормите на чл. 28, ал. 1, т. 2 и т. 3 във връзка с чл. 17, ал. 1, т. 2 от Наредба № 24/2008 г.

Съгласно нормата на чл. 28, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Наредба № 24/2008 г., заявление за подпомагане може да получи пълен или частичен отказ за финансиране в случай на несъответствие с условията и критериите по чл. 26, ал. 3 (т.2) и неотстраняване на непълнотите и пропуските в срока по чл. 26, ал. 4 (т. 3). Критериите залегнали в чл. 26, ал. 3 от Наредба № 24/2008 г. изискват съответствие на заявлението с целите, дейностите и изискванията, определени с тази наредба.

Съгласно чл. 17 от Наредба № 24/2008г., проектите се изпълняват на имоти - собственост на кандидата, или в случай на проекти, изпълнявани на имот, който не е собствен, кандидатът представя: 1. документ за ползване върху имота за срок не по-малък от шест години от датата на подаване на заявлението за подпомагане в случай на кандидатстване за разходи за закупуване и/или инсталиране на нови машини, оборудване и съоръжения и/или обновяване на сгради и/или помещения, за които не се изисква разрешение за строеж в съответствие със ЗУТ; 2. документ за учредено право на строеж върху имота за срок не по-малък от шест години от датата на подаване на заявлението за подпомагане в случай на кандидатстване за строително-монтажни работи, за които се изисква разрешение за строеж в съответствие със ЗУТ.

Разпоредбата на чл.17, ал.1 т.2 от Наредба №24/2008г. противоречи на нормативни актове от по-висока степен. Съгласно чл. 63 от Закона за собствеността, правото на

строеж се учредява върху незастроена земя, като лицето, на което е учредено вещно право, става собственик на постройката след извършване на строежа. Съдебната практика по вещни спорове е константна, че не може да се учреди право на строеж върху вече изградена постройка. От момента на реализиране на постройката, правото на строеж се трансформира в право на собственост върху изграденото. Следователно, не е възможно собственикът да учреди право на строеж върху сградата, в която се помещава читалището, тъй като тази сграда е отдавна построена. От друга страна, с извършването на ремонтни дейности обемът на изграденото не се променя, не се извършва надстрояване или пристрояване, поради което не е налице необходимост да се учредяват ограничени вещни права при всеки текущ или основен ремонт. Изисквайки документ за учредено вещно право на строеж за всички СМР, за които е необходимо издаване на разрешение за строеж, Наредбата влиза в противоречие с разпоредбите на ЗУТ и с чл. 63 от Закона за собствеността. Не е съобразено със ЗС и изискването документът за учредено право на строеж върху имота да е за срок не по-малък от шест години от датата на подаване на заявлението за подпомагане. Учредяването на право на строеж не може да се извършва със срок. Разпоредбата на чл. 67 ЗС предвижда петгодишен срок, но той е свързан с изтичане на погасителната давност за реализиране на вече учредено право на строеж. Разпореждането с ограничени вещни права по принцип има постоянен характер. Извършването на разпореждането в изискуемата от закона форма поражда транслативен ефект, като съответното ограничено вещно право се извежда от патримониума на собственика и преминава в имуществената сфера на титуляра на правото на строеж. С реализирането на ограниченото вещно право, суперфициарният собственик става собственик на постройката.

Изложените от ответника съображения, че върху имоти–публична общинска собственост не могат да се учредяват ограничени вещни права, не са съобразени със закона. Съгласно чл. 7, ал. 2 ЗОС имоти - публична общинска собственост, могат да се обременяват с ограничени вещни права в случаите, определени със закон. § 4 от ПЗР на Закона за народните читалища предвижда възможност на народните читалища по реда на Закона за общинската собственост безвъзмездно да се отстъпва право на ползване върху сградите и другите недвижими имоти, предоставени им до влизане в сила на този закон от държавата и общинските органи за читалищни нужди. Правото на ползване се погасява с прекратяването на читалището. Няма спор, че сградата на читалището е публична общинска собственост. Това се установява и от представения по делото Акт за публична общинска собственост № 9/08.08.2011 г.(л. 104), в който изрично е отбелязано, че с Решение № 274/22.03.2006 г. на Общински съвет [населено място] (л.103), имотът (представляващ сгради и дворно място описани в акта) е предоставен за безвъзмездно ползване на Народно читалище „Заря”, [населено място]. Следователно, предвидено е изпълнение на проекта върху имот, който не е собственост на читалището. Жалбоподателят разполага с изискуемия по смисъла на чл. 17, ал.1 т.1 от Наредбата „документ за ползване”, доколкото в самата наредба не е конкретизирано за какъв именно документ става въпрос, а ползването може да бъде както елемент на вещното право, така и фактическо състояние. Ползване на имота осъществяват и владелецът, и държателят, и наемателят. Няма спор по делото, че сградата на читалището се ползва от самото читалище.

Към преписката е налице разрешение за строеж (л. 105), издадено на жалбоподателя за ремонтните дейности на главния архитект на [община]. Разрешението за строеж

е влязъл в сила индивидуален административен акт. Преценката на кого да се издаде разрешение за строеж и дали жалбоподателят е сред лицата, които имат качеството възложител по смисъла на ЗУТ е изцяло от компетентността на издадателя на акта, а след като този акт е издаден и влязъл в сила, всички държавни органи са длъжни да се съобразят с него.

На следващо място пред административния орган е представено решение № 152/31.05.2012 г. на Общински съвет М., с което е учредено право на строеж на читалището за срок от 7 години.

Ответникът е административен орган със специална компетентност, която в случая се изчерпва с предоставените му от Наредба №24/2008г. правомощия. Не е в правомощията на административния орган да преценява доколко общинския съвет може или не да учредява право на строеж или право на ползване върху имот публична общинска собственост. Посочените решения (л. 103-104), както и разрешението за строеж представляват административни актове, които подлежат на обжалване на самостоятелно основание, като настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че същите като влезли в сила административни актове разполагат с правна стабилност, обвързваща всички административни органи и граждани. Още повече, че Изпълнителния директор не разполага с материална компетентност да се произнася по тяхната законосъобразност. Той е длъжен да зачете възникналите от посочените актове права.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Налице е основанието по чл. 146, т. 4 от АПК за отмяна на оспорената заповед на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на мотивите на настоящото решение.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 36 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 03-РД/2752 от 18.10.2012 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция.

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция за ново произнасяне при съобразяване на мотивите на решението в 14 – дневен срок от влизането му в сила.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: